

Utskick Lädervätten

Värdshuset Lädervätten ligger alldeles intill stadsmuren i Borgevid. Ryktet säger att där finns en hemlig passage genom muren. Vissa kommer dit för att de hoppas att ryktet är sant, eller för en diskret mötesplats. Andra utbyter information eller lyssnar till det senaste skvallret, hoppas få höra historier utifrån av någon av de åkare som har detta som sitt stamställe.

För de flesta är Lädervätten dock ett värdshus dit man går för ett par öl i lugn och ro, även om man tillhör de lägre samhällsskikten. Hit kommer många som andra krogägare kanske ser snett på. Skrothandlaren som för fjärde gången vill låna pengar till en ny lysande affärsidé får en klapp på axeln och en öl på kredit. Tärningsspel förekommer, men med lägre insatser än på de flesta andra ställen i staden.

Kort sagt, en plats där var och en kan räkna med att bli vänligt bemött, inte ansatt med närgångna frågor.

Just den här kvällen kommer Lädervätten att få besök både av personer som är där för första gången, av särskilda skäl, och av stamgäster som ser fram emot en kväll av samtal med vännerna.

Praktisk information:

Lädervätten äger rum lördagen den 22 november i lokalen Grottan i Uppsala. Adressen är Slottsgränd 1, och byggnaden ligger i hörnet Slottsgränd/Nedre Slottsgatan.

Samling:

Klockan 16.00 (mätt är bra att vara då) Om man kommer senare är det uppskattat att meddela det i förväg.

Spelet pågår tills värdshuset stänger.

Vägbeskrivning:

Kommer man från stationen till fots tar man sig lättast dit genom att ställa sig med ryggen mot stationshuset och sedan gå rakt fram, korsar Kungsgatan och gå längs Bangårdsgatan. Denna tar slut framme vid Fyrisån och där svänger man vänster. När man hittar en bro (Västgötaspången) över ån så går man över denna, korsar en gata och kommer då att befinna sig på Slottsgränd. Man går längs gränden, och strax innan den tar slut svänger man vänster in på gården vid nummer 1.

För bilförare rekommenderas inte Västgötaspången, den är litet klen, utan man får korsa ån vid Islandsbron. Fortsätt rakt fram tills vägen tar slut i ett T-kors och sväng då höger in på Nedre Slottsgatan. Första avfarten till höger är Slottsgränd, och svänger man direkt höger igen kommer man in på parkeringen vid nr 1.

Vi kommer att ha tillgång till cirka tio parkeringsplatser på gården.

Spelet sker inomhus. Högljudda samtal på gården kan störa de boende i huset. Tänk på detta även efter spelets slut.

Mat och dryck:

Vi kommer att servera lättare förtäring som bröd med pålägg, frukt, nötter och kakor under kvällen. Ät alltså innan! Om man är allergisk så är det bra att meddela det så snart som möjligt så kan vi förhoppningsvis ordna alternativ. Var snäll och ta med egen dryckesbägare, gärna även ett fat!

Arrangemanget är alkoholfritt. Vårdshuset erbjuder lättöl, alkoholfritt vin samt saft. Starkare drycker serveras inte och medtages inte. Observera även att rökning i lokalen inte är tillåten.

Pengar:

Mynt kommer inte att användas i spel. De flesta gästerna har en löpande kredit hos värden, och de roller som är där för första gången kan betala för sig "efter stängning", dvs. inte i spelet. Musiker och spåkvinnor kan betalas genom att man bjuder på ett glas eller genom att man ger småsaker eller lovar gentjänster.

Vapenetikett:

Det är inte god ton att ta med sig vapen på vårdshuset. Lädervättens värd och hans anställda är fridens människor och tolererar inte vapenskrammel från sina gäster. De roller som kan förväntas ha vapen lämnar eller har lämnat dessa till värden före inträde i vårdshuslokalen. Dolda vapen får inte användas. Naturligtvis är det heller inte tillåtet att "förgifta" sina medspelare. Lädervätten är en fristad och ska vara det!

Observera även att matknivar och annat vasst inte betraktas eller får användas som vapen. För er som vill veta mer om Gyllene Hjortens vapenpolicy och vad blankvapen innebär för spelet rekommenderas en titt på hemsidan, <http://www.larp.com/hjorten> . Gå in på Artiklar och läs gärna introduktionstexterna.

Övernattning:

Det är vid behov möjligt att sova över i lokalen efter spelets slut. Meddela i förväg om du vill sova över.

Kontakt:

Skriv till ladervatten@hotmail.com eller ring en arrangör:
Ingela 018-506 846 el 0736-955 840
Emma 018-50 77 76 el 0703-40 99 52
Sofia 0704-57 89 54

Deltagaravgiften är 180:- för medlemmar och 210:- för övriga. Sista betalningsdag är 31 oktober, sedan tillkommer en förseningsavgift på 50:-. Betalning sker till postgiro 50 66 19-6. Ange ditt namn på inbetalningen.

Sammanfattning:

- **Ta med egen bägare och gärna ett fat.**
- **Ingen alkohol.**
- **Ingen rökning.**
- **Inga högljudda samtal på gården.**
- **Meddela om du är allergisk och om du vill sova över.**
- **Inga vapen i lokalen.**

Bakgrund

Naronien

Landet bär namn efter sin grundare Nar som för mer än 1000 år sedan enade de ödesdyrkande stammarna till en fredlig stat. Han spred läran om asagudarna och grundade Erborigiens första stad Borgevid. Några århundraden efter Nars död blev man oense om rikets styre och Nars rike föll samman. Konung Arned utvandrade med sina trogna söderut och grundade Aralantha. Rander ledde sitt folk österut och grundade Randersmark. Kvar att styra Naronien blev "den svarte" fursten. Fursten förbjöd allt tal om gudar, allt tal om Nar och all skrivkonst, och istället återinfördes ödesdyrkan. Fursten hade sitt maktcentrum i Borgevid som han döpte om till Nemevid. Resten av Naronien styrdes av lydfurstar i de andra fyra städerna: Tere, Njarka, Triti och Gargul.

Under de följande 600 åren höll furstarna sitt järnhårda grepp över Naroniens folk trots strider mot både Randersmark och Aralantha. Styrkan i Naroniens här var vättarna men den stora massan bestod av tvångsvärvade människor. År 619 efter utvandringen ledde Varghuvud ett uppror i östra Naronien och störtade Garguls-fursten. Det fria Östra Naronien, som idag leds av hövding Rannvi, gavs senare namnet Wenheim. Aralantha vann det andra slaget vid Nebreons slätt 622. Då föll Nemevid och dess furste och efter tre års belägring föll även Triti.

I dagens fria Naronien, där asatron åter regerar, styr prins Kei med säte i Borgevid, som återtagit sitt gamla namn. Triti stad är utlånat på 30 år till Wenheim, men resten av det gamla furstendömet lyder under prins Kei. I skydd av de västra och norra bergen står Tere och Njarka fortfarande okuvade.

Borgevid

"Den som tittade bortom sig själv kunde se att staden hade växt, och blivit än mer välstående under de senaste åren. Borgevid lockade lycksökare från när och fjärran. Här trängdes ädlingar som flytt Mornam med ädlingar som stått trogna Mornam, och som flytt när Nars ätt vann kriget i söder, här fanns flyktingar från Njarka, handelsmän från Lombarerna, grupper om randerska ädlingar ivriga att få sluta sig till prins Kei och vinna slagfältets odödliga ära nu när deras eget lands vapenära låg i djup men helande sömn efter det olycksaliga kriget för sju år sedan, lärde från alla länder som sökte svunna kunskaper i skrifterna, ja alla kom de till Borgevid i hopp om lyckan och gudarnas gunst. Stämningen i staden kunde liknas vild, men även sorgen för på en som nådde sina mål fanns det tio där drömmarna blivit till ingenting, och som behövde tröst för att bära på smärtan."

Av Patrik Oksanen, ur texten "Möte i templet".

Borgevid är det fria Naroniens huvudstad, härifrån styr prins Kei landet. Prinsen är en omtyckt härskare, änklung till frihetskämpen Varghuvud. Borgevid är både Erborigiens äldsta och största stad, och här finns mer än det som möter ögat vid en första anblick. Här finns biblioteket som är ett av de få ställen där böckerna överlevt ödesprästernas bokbål, och templet där översteprästen Derion Dahl har sitt säte. Under staden finns katakomber som ingen riktigt vet vart de leder.

Staden är en knutpunkt. Resande söderut, på väg till Aralantha, kan här stanna och handla nytt, sälja och lyssna på skvaller. För resande norrut kan den framstå som en civilisationens sista utpost på vägen mot den ogudaktiga vildmarken. För invånarna själva, de som bodde i staden under ödestron och som bor där ännu under nytt styre, är Borgevid måhända slitet, måhända under belägringshot, måhända på sistone ännu mer fyllt av främlingar, men det är deras hem.

Borgevid och Njarka

Ända sedan befrielsen för 14 år sedan har ett bittert ställningskrig pågått mellan Njarka och Borgevid. Ingendera sidan har tidigare varit särskilt angelägen om att gå till offensiv eftersom det sannolikt skulle innebära svåra förluster. Prins Kei har förbjudit all handel, men en intensiv smuggling pågår.

När inbördeskriget i Aralantha avblåstes för två år sedan, hoppades man på att man skall kunna få hjälp från söder om det skulle bli nödvändigt. Den enda hjälp som hittills kommit är dock inbördeskrigets förlorare; Den namnlöse, f.d. konung Mornam, som tillsammans med sin förvisade här intog en av Njarkas borgar strax före midvinter 634 men sedan tycks ha slagit sig till ro. Kriget mellan det fria Naronien och Tere har avstannat och försiktiga fredstrevare har tagits för att enas mot den större fienden Njarka.

Förra året rustade Njarka en tredje här och tågade söderut. I förstesådd (april) förra våren nådde Njarkas här Borgevid och inledde en belägring, som utan synbar orsak avbröts i slutet av vättevind (oktober) samma år. Därpå har följt en mycket mager tid, hären hade grundligt plundrat landsbygden. Staden svalt trots en viss hjälp från Wenheim och Randersmark. I våras stängde dock Randersmark sina gränser efter oroligheter inom landet.

Asatro och nytänkande i Borgevid

Det är inte längre ödestron som styr Naronien, och bland de som inte kunnat anpassa sig till den nya tiden är få kvar i staden Borgevid. I Borgevid sitter översteprästen Derion Dahl, härifrån styr Nars ätts gunstling prins Kei, här gäller det att ta för sig och välkomna det nya om man ska kunna ta sig fram. Ödestron är ett mörkt kapitel i historien, och kunde man låtsas att den inte hänt vore det bäst för alla parter, verkar många tycka. Den tjugooåttonde i lieting, augusti, är Befrielsens dag, en dag som firas med mat, mjöd, hjälteberättelser och offereldar som en påminnelse om de onda åren.

Visst lever ödestron ännu kvar i språket, visst händer det att ett "det som sker det sker" slinker ur någon, men ännu hellre slänger sig folk med "Vid Tor!" eller "Tyrns blodiga hand!" och försöker se ut som om de vet vad de pratar om. De unga har det lättare än de äldre, men det är få som inte skyndar sig att försäkra sin trohet till det nya styret.

Den aralanthiska kyrkan har slitits sönder av inbördeskrig under flera år, och missionsniten har mattats. Men det har ändå funnits aralanthiska präster i Naronien och Borgevid, tillräckligt för att hålla i blot och ta hand om de som dör och de som föds. De har också utbildat naronska präster, och kyrkan verkar och är aktiv.

Namn med gudakoppling har inte funnits i Naronien på många många år, men den nya tidens naronier har börjat ändra på det. Vissa har till och med bytt namn i vuxen ålder, lagt till ett prefix med Tor- eller As-, eller ändrat sina halvstora barns namn. Man lyssnar på lycksökarna från Aralantha, och försöker i mångt och mycket låta som dem. Namnen på veckodagarna har ändrats från de ödestroende till de asagudsinspirerade som gäller i Aralantha. Måndag, tversdag, ödesdag, tröstedag, fridag, lögardag och söndag heter därför numera måndag, tyrsdag, odensdag, torsdag, frejasdag, lögardag och söndag. I alla fall när man kommer ihåg det.

Rykten om Lokesdyrkan i Njarka oroar borgevidarna. Oroväckande tal om Lokedyrkare i staden, ja långt in i templet, skrämmer. Det verkar heller inte helt ogrundat, under belägringen förra sommaren sprängdes tydligen en Lokessekt. Om Lokesdyrkan vet borgevidsborna egentligen inte så mycket, men förstår att det är något farligt och ont, som vill förstöra det vackra, fria Naronien som de älskar.

(Merparten av texten är hämtad från Gyllene Hjortens hemsida.)